

УРЯД ПОКИДАЄ СВОЮ МОНЕТАРНУ ПОЛІТИКУ

ВАШІНГТОН. — Американський уряд від довшого вже часу держався постійно політики ваєрація ціни на срібні купюнки постійно відповідала скільки срібла на своєму ринку.

Тепер зі скідань країн стало приходити стільки срібла, що американський уряд просто не міг купувати стільки, щоб зберегти ціни.

Супроти цього американський скруб тепер, публічно заявив, що він здержує підтримку світових цін срібла.

СКІЛКИ БЕЗРОБІТНИХ У КРАЮ?

ВАШІНГТОН. — Американська Федерация Праці обчислює, що в жовтні було в краю 11 мільйонів 650 тисяч осіб без праці.

У цій числі є вже 3 мільйони осіб, котрі дістали роботу від різних урядових бюр надзвичайної допомоги безробітним.

Заявляє, що бізнес усе привернений на поховання до нормальних умов, а тимчасом безробіття зменшилося дуже мало, бо в березні 1933-го року було безробітних 15 мільйонів 67 тисяч. За той час у промислах знайшлося 5 мільйонів 657 тисяч нових людей для роботи, але різниця число осіб, що шукають роботи, зросло на 1 мільйон 56 тисяч.

ЗАКІДАЄ РЕКТЕРСТВО СПОРТОВІ В КОЛЕГІАХ.

КЕЙМБРИДЖ (Месечуєтс). — Джордж Овен, професор інженерії в Месечуєтській Інституті Технолоґії, виступив перед зборами Кеймбриджського Промислового Союзу з промовою, в котрій заявив, що спорт в колегіях це чисте рекреатив.

Він говорив, що вчителі спортів дістають звичайно призначення від зараду школи постаратися за справу спорту дружини, яка дає можливість школі виступити на спортивних змаганнях з дружинами інших шкіл та заробити гарні гроші. Значить спорт не підховує собі добрих змагань зі школами, але висувають усе готових атлетів в інших інших школах та заманюють їх у колегію обіцяючи легкої роботи, отушенням оплат вступу або просто грошевою винагородою. При остаточній формуванню дружини звертається плату на себе, а тільки не на характер.

Овен радить колегіям і університетам поступати чесно, а саме наймати зовсім явно атлетів, як підприємств наймає робітників.

Слова Овена, котрий сам довго займався спортом, а з котрого сні є одним з найкращих футболістів гравців, викликали широкий відгомін у краю. Два університети, а саме Норт Дем та Сейнт Огайо, котрі Овен висловив як найбільш інновісних у тій справі, виступили негайно з вивозом, щоб він подав докази на свої твердження.

КАМПАНИЯ УРЯДУ ПРОТИ ПЕРЕГОНОВОГО РЕКЕТУ.

НЬО ЙОРК. — Перед місцевим судом поставлено 46 осіб, претензуючи як підозрюваних за участь у рекетській загрозі підняти людей при перегонах.

По пересудування суду виступив на волю всіх, а задержав двох.

ЯК АМЕРИКАНЦІ ПІДДЕРЖУЮТЬ СВОІ ВИСОКІ ШКОЛИ.

КЕЙМБРИДЖ. — Лусіус Нейтен Літлавер, фабрикант рукавичок, подарував Гарвардському університету 2 мільйонів доларів на заведення при університеті вищої школи публічної адміністрації.

Школа має бути відкрита вже у вересні 1937 року.

КУБАЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ РЕЗИГНУЄ.

ГАВАНА. — Президент Карьяс Мендієта пропонує кабінетові міністрів свою резігнацію, подаючи за причину незатислі погодити кубайські партії перед краєвими виборами.

ПО БІВІВСТІ ВИДАВЦІ.

МІНЕАПОЛІС. — Губернатор стейту Олсон знайшовся по бівівстві Волтера Лігета, видавця-редактора газети "Міа-дест Америкен", невислідженим досі виниклими, у тяжкій пошкодженні. Лігет саме напад на Олсона як на одного з головних винуватців урядової корупції в стейті, а виниклих він вишляв певно з кругів тих, на котрих Лігет нападів у газеті.

Почувши про бівівство, Олсон заявив, що він зробив усе, що лежить у його сил, щоб знайти як покарати винуватців. Пошуків же довго держати в арешті двох людей, що їх арештовано як підозрюваних за участь у бівівстві. Жінка бівівства каже, що вона пізнає одного з них як учасника.

БОЯТЬСЯ САМОСТІЙНОСТІ?

МАНІЛА (Філіппини). — Рой Говард, президент ради директорів газет Скріпса-Говарда, каже, що серед філіппінців є сильне побоювання за долю островів на випадок, коли вони стануть уповні незалежними від Злучених Держав. Філіппінці бояться, що по уступленню американських українців і військ з Філіппін по острови постане Японія, котра, завоювавши острови, не буде поводитися з філіппінцями так лагідно, як поведася Америка. Супроти цього серед філіппінців усе нині зростає думка зв'язати в якійсь спосіб Філіппінські острови з Америкою та в цей спосіб унеможливити загарбання Філіппін Японією.

Рой Говард є той думки, що до повної незалежності Філіппінських островів від Злучених Держав ніколи не прийде.

ВЕЛИКИЙ ПРОТЕСТ ПРОТИ ПОЛЬЩІ У ФІЛІДЕЛФІ, ПА.

Дня 8-го грудня ц. р. відбулось у Філідеффі, Па., в салі Українського Народного Дому велике протестаційне віче проти польських безправств та знущань на Західних Українських Землях. Віче організували: Український Стрілецький Гурток ч. 1, Демократична Січ ім. Вітовського, 12 відділ ОДВУ, всі з Філідеффі, 51 відділ ОДВУ з Честер, Па., 35 відділ ОДВУ з Вілімінгтон, Дел., та злучені українсько-американські організації Філідеффі й околиць. Предсідником віча був місцевий провідник та гол. організатор ОДВУ, адв. Т. Свістун, секретарювали пп. Пасичник, Яремко, Федюк і Мелни, касієром був П. Грицишин.

Промови виступали пп. Т. Свістун, д-р Галан, о. Мицик та м-р В. Душин, редактор "Националіста" з Нью Йорку. Всі бесідники зясували у своїх промовах страшне положення українців під польською займанщиною, почавши від української церкви як від революційного руху. П. Душин дав учасникам правдивий образ польського панування на наших землях та виявив всі польські заходи підчас війни, як і під цю пору. Він змалював також визвольні змагання нашого народу по обох бокх Збруча. Інші промови кляли натиск на варшавський процес і ті обставини, в яких він відбувається. Переведено збірку на визвольну боротьбу. Віче пройшло з великим успіхом під кожним оглядом. Присутні вичували нараховувано біля 800, дарма, що погода була погана. Зібрані ухвалили низку важких резолюцій, що були відчитані пп. Воробець та Пасичником в англійській і українській мові.

МОЖНА ЖИТИ...

Католицький часопис "Польща" подає такі відкриття: "З одного тільки resortu "Газета Польська" має 45,000 з мільйонів, "Курер Порани" до 20,000, а "Слово Віленське" до 30,000. Це круго 1,110,000. Далше говорять, що п. Матуський, початковий редактор "Газети Польської", бере 6,000 місячно, п. Медзінський з того самого джерела 4,000, його жінка 2,000, котрі виплачує йому одна пресова агенція".

НЕСАМОВИТЕ САМОГУБСТВО КОХАНЦІВ.

Хорватські часописи повідомляють, що в Загребі пришло до страшної людської трагедії, що до габини порушила мешканців міста.

25-літній друкарський складач і його 26-літня суджена наслідком відомою родичів дати дозволі на анічання рішили покінчити самогубством.

Обоє вони вийшли на вежу катедри і з висоти 60 метрів, обнявшись, кинулися стрімголов. Падаючи, зачепилися за телефонні проводи, які зірвали. Іх тіла дослівно перемінялися у кроваву масу.

В кишені складача знайдено листисько, в яким обоє пишуть про постанову самогубства, мовляв: пратувати бодай по смерті прати разом.

В КОЖІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС "СВОБОДА".

ЗАВОДЯТЬ ДОБРОВОЛЬНО "НАЙРУ".

Нюджерська стейтова рада промислових чинення одна за вела в промислі "Найру", себто настановила ціни за ріжну роботу, години праці й заплати робітникам. Угода обнимала 4,500 фабрик і малих робітень у стейті.

КОЛИ ФРИЗІЕР БОЖЕВОЛЕ...

В Будапешті скоїлася така подія: У фризьєрський заведений працював якийсь Мігаль Сабо. Значний був із своєї нервовості.

Підчас голення одного гостя Сабо збожевів і став клієнтові різати бритвою лице. На крик різаного гостя збіглися привізи в заведений гості, які з трудом зв'язали божевольного. Його відвезено до лікарні. Гостя тек.

КУРЕННЯ НА ВУЛИЦІ В АНГЛІЇ ЗАБОРОНЕНО.

В часі одної судової справи в Лондоні англійські адвокати зовсім припадково знайшли старі англійські закони, яких вправді тепер ніхто не піддержує, але які в дійсності не були знесені і як їх переступство є й тепер грозить торж. Знайдено, наприклад, закон, що забороняє курити папіроси (цигарети) на вулиці, а другий закон предписує покарання в'язниці кожного, хто спонукає другого пити більше алкоголю, як той може витримати. Інше інший старий закон не дозволяє мати більше як три страви на різдвяний обід.

ПОПЛАТНИЙ БІЗНЕС.

Річний фінансовий звіт компанії Сіграме у Монреалі, що виробляє горілки, виказує, що шероцві той компанії дістали за цей рік поверх \$5.05 дивіденди за кожний акці. В 1934 році шероцві той компанії дістали тільки 89 центів дивіденди за один шер.

МОДЕРНА ВІЗНИЦЯ.

У в'язниці в Мусен (Бельгія) завели в усіх 600 келійх радіо слухачки. В канцелярії директора в'язниці є централь, з якої директор може вголосувати теж до всіх в'язнів промови й очевидно подавати радіо візній у Бельгії, як бачимо, життя утримується навіть у тюрмі.

ДЕ ЖІНКАМ РАЙ?

В столиці Японії, Токіо, переведено 1 жовтня ц. р. перепис населення. Виявилося, що від 1930 р. прибуло там 905 тисяч населення.

Токіо нараховує тепер 5 мільйонів 848 тисяч людості. З того на 3 мільйони 51 тисяч мушечин є всього 2 мільйони 797 тисяч жінок. От, де для них рай!

ДОМАГАЄТЬСЯ ЗМІНИ НАЗВИ.

На сторінках мадлярського часопису "Пешті Гіраят" домагається Ференс Герге, президент Ревізійної Ліги, зміняти назву Дунаєш на "Буда". Автор статті пояснює, що з того на 3 мільйони 51 тисяч Німеччини досі прихотять листи адресовані: Отен-Пест. Саме слово "Пешт" є старо-словацького походження й означає: стільки, що "піч", а в ільній чужій мові — хворобу. Назва "Буда" є мадлярська, чи теж т. зв. "турарська".

КАНАДА ВІДНОВИТЬ ТОРГОВЛЮ З СОВЕТАМИ.

Міністер торгівлі Алаер заповів відновлення торгівлі з Советами. Попередній уряд Бенета в 1931 році заборонив привіз з Росії до Канади деревного матеріалу, азбесту і шкір.

ЗНЯЛИ ЦАРСЬКІ ОРЛИ З КРЕМЛЯ.

До останніх часів виліскувалися це на кремльських вежах царські двоголові орли. Шойно 20. жовтня ц. р. ці орли зняли й переслали до музею, а на їх місце вміщено позолочуваних п'ятирамені бовшєвських зірки, прикрашені дорогішими уральськими каменями. Варт пригадати, що скоро і безпалочні більшовицькі нищили українські трибуни.

ЗАДОРОГІЙ ВУГОЛЬ У ВІННІПЕГУ.

60 мешканців у Вінніпегу підписали петицію до прем'єра Брекена, щоб уряд знявся з сльдіством цін вугля, спроваджуваного з Саскачевану. В петиції сказано, що ціна того продукту зростає з року на рік без слушної причини. Ціни підносять вугільні магнати, хоч плати вуглекопів упали. Найбільше терпить на тім очевидно населення.

БОМБА ДОЗРІЛА ДО ВИБУХУ.

"Дер Бунд" з Берна подає допис відомого мандрівника Герера, колишнього комуніста, нині після побуту в Советах гарячого противника московських тиранів. В ільній країні напружена атмосфера. Бомба готова до вибуху. Аж після нової революції з переяском здається світ, як кати й мучителі знущалися над народом.

НЕСАМОВИТА РОДИННА ДРАМА В СОСНОВЦІ.

В Сосновці (Польща) стався випадок, якого мешканці доволу не забудуть.

До мешканців Імелів приїхав наречений їх 18-літній син, Юзеф Стронський. Молоді вийшли за жінку. Шукаючи вогорі, у шуфляді, знайшла там Імеліна револювер батка.

Жартуючи, приложила револювер до голови, не знаючи, що він набитий, і потягнула за язичок. Роздався гук і Імелів наповалася долом.

Наречений, потрясений тією сценною, виходив із рук небезпечно зброю й на очі прийняв там матері нареченої покінчили самогубством.

Мати, бачучи всю ту несамовиту сцену, пішла слідом свого недолюбленого зятя і стрілила до себе 4 рази. Її стан безнадійний.

Та на цьому не досить. Коли до хати прийшов старий Імелів, на вістку про жахливу родинну драму хотів теж покінчити самогубством, в чому однак перешкодили сусіди.

БУЗЬОК НА ВУЛИЦІ.

Львівська поліційна патруля натрапила над ранком на жінку, що лежала біля дріжжівки на вул. Львівській. Вона корилася в породових болях. Взявше Ратункове Пожогівля відставило поліційному до шпиталю. Жінка називається Паранька Романчинич, що мешкає в Голоську Великій.

УКРАЇНСЬКА ДІСНІСТЬ НА ПОЛІ ШКІЛЬНИЦТВА В ПОЛЬЩІ

ЛЬВІВ. — На Педагогічному З'їзді вголосив між іншими реферат проф. В. Кузьмович на тему "Українська шкільна політика", в яким читаємо так:

"Поліска і Підляшська є навіть без науки релігії в рідній мові, Волинська українських державних шкіл, не цілком п'ять-мості шкіл з українською мовою навчання на терені Східної Галичини замисль колишніх 2,500 і т. д.". А далі говориться про нову програму державного виховання, що зближує українську "національну меншину" з польською "національною більшістю" в такий спосіб, що приміром у підручнику для другої класи з предлодженої програми, в якій було скака-гака загда за Січ і "Русь", залишено тільки те, де пишеться про "боротьбу Хороброго з Руссю", про відзакання Червої Русі і козаків "бунти". Історія "Руси" зачинається у польських підручниках від Казимира Великого. Що було з українською історією передтим, не знати. Що потім — теж не знати. Бо не було ніякого Мазепи, чи когось подібного, а були тільки "бунти козаків".

ВИЛЕСКО "СЛОВО" ПРО ВАРШАВСЬКИЙ ПРОЦЕС.

ВАРШАВА (Польща). — "Слово" вважає політично помилкою спір за мову у варшавському процесі. Цей спір дав обнувицям змогу виступити в ролі оборонців того, що не може бути неговане ні одною українською партією від Скоропадського й архієпископа Вишнівського до більшовицького, себто прав української мови. Особливо цей спір не слід було підіймати тепер, коли заважали політні поля. Беш ми, поляки, знаходимося у добрій конюнктурі щодо України".

НАЦІОНУЮТЬ УРЯД ПРОТИ ЛІТВИ.

ЛЬВІВ. — Польська преса переповнена голосами, в яких пишеться про те, що Литва поликає чинний український пропільський терористичний бух, та визнається польський уряд виступити проти Литви активніше.

ЩО ДОБАЧУЄ КОНСЕРВАТИВНИЙ "ЧАС".

КРАКІВ. — Польський часопис "Час" зі сумом стверджує, що деякий час публічна опінія польського й українського народу і цілої заграниці буде бачити з усього сорок-мільйонного народу тільки тих 12 осіб, що засіли на лаві обвинувачення у Варшаві.

ТРЕБА РОЗВ'ЯЗАТИ УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ!

ВАРШАВА. — Варшавське "А.В.С." і "Курер Віленський" однаково стверджують, що існує українська справа, яка домагається розв'язки, і то під загрозю загарбання політичного життя Польщі. Треба здобути на велику програму і в смілий та відважний спосіб приступити до розв'язки української справи в Польщі — каже "А.В.С."

ТРАГЕДІЯ ЯВОРІВЩИНИ.

ЯВОРІВ. — Це не візніцка Яворівщина по шогорічній голоді, як нове нещастя настигло її. По неї 20-літній велика пожежа знищила Черняву, одні з найкращих сіл яворівського повіту. Загальною згорло 61 господарств. Всіх будинків згоріло 172, трохи худоби, свиней і дрову.

ЛЕТУНСЬКИЙ КАТАСТРОФАМ НЕМА КІНЦЯ.

ЛОНДОН. — Згинув 11 підорозників, що летів літаком з Бельгії до Лондону. Кажуть, що причиною був лід, що покрит крила літака.

МУСОЛІНІ І ПЕТРОВІ ГІШІ У НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН. — У німецьких банках є коло 20,000,000 марок, зібраних католицьким єпископством для папи римського титулом т. зв. Петрового гроша. Суми цієї не можна вивести з Німеччини, бо такі є там тепер закони. Супроти цього Мусоліні веде переговори з Ватиканом, щоб дістати ті гроші у своїй країні і заплатити за них у Німеччині товари, яких йому треба для велення війни. Кажуть, що є поважні вигляди, що переговори будуть успішні.

ДЛЯ ТИХ, ЩО СХОЧУТЬ ЖЕНИТИСЯ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН. — Хто хоче в Німеччині Гітлера вводити в подружний стан, буде обов'язаний мати від якимось пославку, в якій будуть відповіди на ший ряд різних питань, як: коли кандидат чи кандидатка зачали ходити, говорити, курити пити і т. п.

ЕТОПШІ ТОРОЮ — ТАК ВОНИ КАЖУТЬ.

АДІС АБАБА (Етіопія). — З ріжних сторін доносять, що етіопські війська виходять побільшою при сутяках з італійськими частинками, які раз-у-раз відступують.

ФРАНЦІЯ ПЕВНА ЗГОДИ.

ПАРИЖ. — Вся французька преса наостро оптимістично щодо дальших мирних переговорів з Італією. Платує переконання, що Італія цілком певно прийме пропозиції з тим, що буде потім ще далі торгуватися.

МОСКВА ВІДГРОГУЄТЬСЯ ЯПОНІ.

МОСКВА. — "Правда" пише, що як Японія далі буде виступати в Монголію, то прийде їй рахуватися із збройним опором Советів.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. "Свобода": B'ergen 4-0237. — Тел. У. Н. Асоц.: B'ergen 4-1016.
4-0807.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

3 Канади намітити поштою гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Address: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

СТАРИ: „ГОЇТИ РАНИ“; МОЛОДЬ: БОРОТИСЯ

Як би хто не дивився на варшавський процес, українців чи чужинців, мусить признати, що на українських землях під Польщею є український революційний рух, і є прийняти українська молоді, і то найдейніша її частина, що наставлена до Польщі, як окупанта українських земель, непримирно. Є прийняти частину, про яку не знаєти, яка вона велика, але про яку знати, що вона активна від дового часу в маніфестації своїх протипольських почувань у тім змісті, що не хоче визнавати польськості ніякого іншого чужого панування над українськими землями, а хоче, щоб тільки сам український народ був господарем на своїх землях. І є наглядне, що як би не ставилися критично до маніфестації тих почувань, то є факт, що маси народу з тим симпатизують, і все видають з'ясування цього слона щораз новіші маніфестації, про що свідчать численні польські процеси проти всіх слоів українського населення, яке підпорядковується у приналежності до ОУН. Правда, є теж, що ті маніфестанти проповідують потребу підготовки до збройного чину. Як вони не переводили ту підготовку, як і найбільш їх ворогів не заперечати, що вони по-справді вбивають в українські маси те, щоб не думати про ніяку угоду з ворогом, а тільки готуватися на всі лади до революційного зриву як життєво необхідності українського народу в його змаганні до свободи і своєї держави. І діється це в часах, коли по розгромі нашої держави і нашого революційного зриву моголо статися з нами те, що було з поляками по невдачі їх повстанню з 1863 р., коли то по великим зриві і пориві наступили два похори перед гнобителями, або, як пише тепер „Новий Світ“, „навіть два угоди і компромісу“ з ворогами нації. Бо тоді „замість змагань до незалежності Польщі зачали повставати концепції розвизування польської справи в рамках лояльності до окупантів“. Одні тільки польські „боявки“ виступили проти тих „концепцій“ і вони підготували те, що Польща могла вкінці стати незалежною.

А погляньмо, що є в нас діється. Звідки йде безкомпромісний голос боротьби? Погляньмо, що в хвилі, коли відбувається варшавський процес, польська телеграфічна агенція розносить по світі записку посла „з Малопольської Виходней“. Мудрого, що українські посли хочуть „гоїти старі рани“, себто польсько-українські порухи, в польських соїми. Бачимо, що Польки навіть уже не називають. Мудрого „руським послом“, а пишуть: „українські посла“. І разом з тим видивляють те „українського посла“ Петю Певного, хрнуя з Волині, з заявою, що український народ вірить Польщі і її урядові. Чиж не щастя, що в тих обставинах маємо хоч частину молоді, що сама думає інакше і своїми жертвами ратує честь нації і з'являється світ думати, що властиво вона представляє націю, що вона її будучина?

Карло Чапек.

РЕКОРД І ЧЕСТЬ НАРОДУ

Жандарм Теїда поставив кріс у кут. Поник поклав на стіл тяжкий предмет, завінений у фінляндську матерію. Розв'язав і виявив камінь завбільшки людської голови.

— Бачите, пане судді! —
— Шож це? — сказав суддя, владивши олівцем по каміні — що хочете з ним?
— Здивується, пане суддя, та хай я вам розповім по порядку. Три дні тому попросив мене до себе Пуцль. Перед тим ще вечерю пішов у сад, побачити свої черешні. На дереви приляво якогось хлопця, як ів черешні. Пуцль розсердився дуже та попорту стягнув хлопця з черешні. Нарав хтось відвізався?

— Пусті хлопці!
Пуцль, правду сказати, не додивився — певно з того, що не — а всеж запитавши, що хтось стояв по тому боці ріки, яка тече пори ріки сад, і крикнув у сторону незнайомої людини.

— Мовни злодій! Що це тебе обходить, що я роблю?
І став знову бити хлопця. Тамтій знову став кричати, щоб пустива хлопця.
Пуцль подумав собі: Е, що він мені може зробити — коли я їм так не може дістати через ріку, а до незнайомого крикнув: „Насин мені соли на хвисті!“ Та не докінчив, бо як був по середині речення, почув у рамені сильний біт, наслідком якого впав у траву. Тамтій ще крикнув: „Я тобі покажу, ти худобино одія!“ Пуцль віднеси до кухні, а біля нього знайшли цей камінь. Лікар сказав, що Пуцль мусить лігти до шпиталю, бо має зломану кість! Пуцль не хотів, мовляв, як може тепер у самі живина до шпиталю.

Як мені показали камінь, я оствинив. На око можна було вгадати, що важить яких дванадцять фунтів. І справді так. Мало не додате до дванадцятих фунтів. Кинути так каменюку не може не жарт. Пуцль у огагну Пуцль сад і ріку. Там, де Пуцль упав, трава була ще сточена. Звідси до ріки є два метри. Ріка широка бодай на п'яніста метри. Потім у цьому місці, де впа Пуцль, я бачив кім. До кола призваз я, шнур, розглядаючи та, держачи другого кім шнур, переправився впоперек ріки. Та, вірте, мені, пане суддя, що шнур довгий двадцять метрів, не досягав до берега, а потім берег, а за берегом іще дорога. Тричі переміряв я від кола до місця, де стояв той незнайомець, то є точно двадцять один метрів і сім центиметрів.

— А хай його! — то раз відідай! А не міг бути той незнайомий в ріці, як кидав каменем у Пуцльа?

— Як так такою думав, та там ріка глибока два метри; з берега не міг кинути, бо пославився би; плаваючи теж ні, бо не мав би відскоку. Камінь виврав із дороги, бо я його зміряв...

— То значить, що камінь цей кинув на двадцять один метрів і сім центиметрів далеко!

— Може ма катapultу?

— Це що? Попробуйте такий титар вложити в катapultу! Як не треба би цього просто не розумію. Чи знаєте, пане суддя, що рекорд!

— Що ще я це?!

— Так, це рекорд, — потвердив поважно жандарм. Дотеперішній рекорд не доходив навіть до п'янадесятих метрів, а мия маємо такого, що кинув на двадцять один метрів. Це рекорд над рекордами! Цього чоловіка мусимо зложити. Він переміг би Америку.

СУД НАД УКРАЇНСЬКОЮ МОЛОДЮ У ВАРШАВІ

3 акту обвинувачення, зладженого польською прокуратурою.
(З львівської часопису „Українські Вісти“).

Пігалайний видає „Ксаверого Бруда“.

Бандера заривав акти серед боявки ОУН, шукаючи в цей спосіб сховатися до виконання замаху. На акти було згорі вирішено, що замаховець має віддати у руки поліції й уможливити в цей спосіб відбутти демонстраційного суду процесу. Таку актуу віддав і Пігалайний серед членів своєї групи. Як знаєть „Пігалайний, відповів на акти заголошувані на прізвисько „Ксаверо Бруда“. Отим „Бруда“ був боєвий командир цент ОУН — Роман Шухевич.

Доповнення Мигалі.

Мигаль знає, що в серпні 1933 року записав його Бандера з пок. Марусею Косіною і при її допомозі, на приказ Бандери, досліджували спосіб життя большевизмівського життя в Польщі. Мигаль пішов до консуляту Роман Сеньків, бачити по інформації щодо виїзду на У. країну, а на ділі для обсервації щодо розкладу кімнат консуляту.

Після отримання цієї інформації в додод від себе, що всі інформації видав Бандери. Роман Сеньків теж підтвердив це все.

В пляні бек замах на Крушельницького.

Мигаль крім цього знає, а Пігалайний підтвердив, що між ними плавуюча замах на проф. Антона Крушельницького і складовано вже навіть за його спосіб життя. У виконанні замаху перешкоди не вдалося атентат на консулі.

ВИРИНАЮТЬ ДАВНІ СПРАВИ.

Із знаєть Качмарського і Пігалайний виходить, що Качмарський по виході в 1933 р. із Равни, звернувся до Пігалайного з припрошенням від Вербицького і Атаманчука, заступивши за участь у виставі обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

Пігалайний і Шухевич — подає Качмарський — яким Качмарський представив просьбу обліснського, що ОУН писало ревізю процесу „Атаманчука і Вербицького уважало, що вони сидять невинно, що вбивства доконали Р. Шухевич і Пігалайний і тому домагались від ОУН, щоб їх вивалили за границю і там зложити знаєть.

хевича, й д-ра Вол. Старосельського. Д-р Шухевич, як знаєть Пігалайний, заявив йому, що „справа обліснського заступив неактуальна й вийд Р. Шухевича і Пігалайного за границю і проголошено там жадний декларації бунд не доцільний“.

Про роль Качмарського, як посередника у згаданій справі, згадують теж і акти Сеника. Качмарський мав, як брав участь у приготуванні до замаху на тюремного урядовця Кособудзького а помагає в тім роботі М. Косівна, Мигаль, Віра Свєнішська і Катерина Заричка.

Заричка, слухана в тім справі, подає, що вправді до ОУН не належала, однак на припрошення Мигалі й М. Косівну раз слідувала за Кособудзьким. Кособудзького мали вбити при допомозі бомби, як подає Пігалайний, спрєпаровано в краківській лабораторії.

При допомозі такої бомби виконано замах на большевизмівську газету „Праксо“ й „Рад“ про що обірунєнісіє знаєть Мигаль.

Як убито Бачинського?

Приказ убиття Бачинського видав Бандера. Мигаль, який прилетав до Бачинського, записав тогочас з М. Косіною, щоб ухвалити її розкладу над спосіб життя Бачинського. Керівник замаху виконано на Бачинського 31 березня 1934 р. Тоді Бачинського тільки коли нею жонами й він вилікується. Написаними були Качмарський і Ярош.

Вже після цього невдачі спроб убиття Мигалі і Сеньків рішили спільними силами виконати замах. Пігалайний згодився на те і видав револювері „Мазер“ і „Гіспан“. Тоді замах у Стрийській парку вчинили.

Інші пляни ОУН.

Пігалайний і Мигаль знаєть, що на весну 1934 зродилося декілька боєвих плянів якогось більшого гатунку, щоб наповнити порохом касу ОУН. В той акцидент напад на редакцію газети „Праксо“ на істерію, на інкассата Банку Польського тощо.

Життя воеводи Юзефського на волоську.

Рівночасно з весною 1933 року, коли замах до вбивства воеводи Юзефського в Луцьку. Ці наміри розкрили в сілстві Пігалайний і Малюха. Малюха ідзид кількакратно до Пігалайного і там порозумівся з ним, щоб виконати замах на воеводу Юзефського — адвоката д-ра Ст. Шухевича.

— Шож із Пуцльем, як йому? — спитався суддя.
— Що Пуцль. Важна справа! Тут де про рекорд, про честь народу! Подбаю, щоб зложити не покарали.

— Ого! — здивувався суддя.
— Направду, я постараюсь, щоб його не карали, коли кинуть камінь, тяжкий дванадцять фунтів на двадцять один метрів далеко. Я вже всього роду голосів, які значиня має той рекорд. І скільки грошей мож на їх заробити ти. Хлопці жиди говорити про це. Хлопці вже вправляють про це, риком, щоб би бити, як далеко вони кинуть. Полювину обмурувану розв'язали, щоб лише роздобути камінь. Бадаю, що незалежно рик закладають до полювину, щоб ніхто не кинє далі, як до полювину. Рик. А потім один зложоси: —

— Я влізав Пуцльа.

— Добре, — сказав я йому — ось тут маеш камінь такий самий тяжкий, як тамтій був, що влізав Пуцльа — а нумо перекинь його!

Взяв камінь своїми руками, пішов над беріг і розмагнувся.

Та той чоловік не має на виставі технічної справли, — подав я — не розуміється навіть на стандарті.

Він взяв камінь і кинув його, та камінь був у воді Лебедя.

Маєцько на овні.

В одностійдних знізанях, Пігалайного, Качмарського й Мигалі в справі плавуючого вбивства Кособудзького вийшло, що те вбивство мав виконати Маєцько, і то револювері „Гіспан“ з якого одіси заступив міністра. В міжчасній організації зрєзинувала з того замаху, а Маєцька рішено використати для більшшої справи.

Бушівий посол Матчак у небезпечі.

Із знаєть Мигалі й Малюхи виходить теж, що в липні 1934 приготувано вжити плавуючий посол Матчак, як збривку діяльності ОУН на сторінках „Громадського Голосу“. Без бити обілюсилось тому, що в міжчасі виконано замах на дир. Бабія.

Про замах на Бабія.

Як знову знаєють згідно Пігалайний і Малюха, замах на Бабія виконано на припрошення Бандери. Організатором замаху подають Малюха і Матчак, був Мигаль.

Заявля Мигалі.

Обвинувачений Роман Мигаль, що зложив усі наведені знаєть на тему своєї ролі й діяльності в ОУН заявив слідком судді до протоколу, що знаєть чини й совісно, совість у нього чиста і що „радо згичи, що вчинили, коли зложив знаєть на припрошення й причинили до зложування ОУН і до отворення одні української молоді на дієний стій справ“.

Минувшина Лебедя.

В справі діяльності Лебедя в організації підчас слівства зібрано цілий ряд даних, які послужили до висвітлення задуму вбивства в день 15 червня.

Показавшись передовсім, що так як про Бандеру, в рівний мій і про Лебедя знаєть в документах Сеника чимало разів загалу про особу Лебедя. Це в першу чергу видає з знізань Малюхи, далі з знізань Лебедя з Праги до і з Німеччини до Софії Кривої. Висячено ролі Лебедя в замаху на большевизмівського секретаря консуляту Матюва, врешті устїєний його участь у напад на пошту в Городку Яглонському.

Слїдство вказало, що Лебедь особливо визначився в організуванні дорусту. Про його участь у згаданих справах зложени обірунєнісіє знаєть членів ОУН, заступивши за знізань в поштових актах ОУН. Вправді всі, що колись у слівстві були обіжкити Лебедя, тепер після засаду відіклякують усе.

Він є чотиринадцять метрів.

— Ти, легейдо один, ти владив Пуцльа, чи не?

Пристаєтоси вам. Пуцльа мене розсердив, а я владив його. І колиб там був Пуцльа, ух! Я напевно влізав би в нього!

Я пішов до Пуцльа: — Пане Пуцльа, тут справа нашої честі, підійти, щоб вас виліз. Буде рекорд. І подумайте, Пуцльа не прийшов. Каже, що за ніщо в світі не пішов би знову в сад. Це люди, які не знають, що це таке честь народу й що таке рекорд!

КАЛЕНДАРІ НА 1936 РІК

Засвідчений календар	25 ц.
Гуцул на поштові пасе піл	25 ц.
Шпачка в український строю	25 ц.
Український портрет і діалог	25 ц.
Сидіти на дереві	25 ц.
Парубок приписує для дівчини	25 ц.
Хлопець і дівчина на Велоді	25 ц.
Сини мей Габданова	25 ц.
Шевченко, Драгоманна і Франко	25 ц.
(всі три на однім календарі)	25 ц.
Пані Франко	25 ц.
Престав Рувальт і його жем	25 ц.
Діалог в оригіналі	25 ц.
Мала тата і горло	25 ц.
Павло Христово	25 ц.
Замовлення і гроші салати на адрес	25 ц.

"СВОБОДА"
81-83 GRAND ST., P. O. BOX 346
JERSEY CITY, N. J.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ СУД. ПОСТАНОВА ВИКОНАННЯ ЗАМАХУ У ВАРШАВІ.

За невдалий замах на пошту в Городку Яг. і за втрати в людях організатор то напад мав вивістити перед суд ОУН. Коли до Проводу ОУН дішли вісті про невдачу, про те, що за марих 3,322.15 дол., забраних у Городку ввистало життя кількі гарних боєвиків, Коновалець писав до Сеника:

„Згаданий випадок з точки погляду відповідальності Кравевої Екзекутиву, його платовити і вибору об'єкту, Бабіях ровором і доручень у тім справі Новому і т. д. є безумовно злочинний і каригидний. Нічого спільного з тим не може мати поведінка тих, що внаслідок припрошення брали на свою участь, очинили героїстично, виказав не Д. і Б. на процесі, тим більше об'являть тих, що давали поручення виконання того роду акту. Супроти цього прошу Вас, викликанним відповідним людей з Бабіях і переведення до суду, як висланим когось з Вашого боку до Бабі з виразним припрошенням зібрати на місці відповідний матеріал — устїєний достаточо того чини, що безпосередньо чи опосередковано будуть за згаданий випадок.

„Ми мали до діла не тільки з кепською підготовкою справи, але й з виразним невиконанням припрошення, що їх Ви уділили К. Е. в імені Проводу Організації“.

Згідно з домагагним Коновалець скликав суд над спричиненим невдачі, „Нового“ завішено в членських прав, а в черговий раз за знізань Коновалець його заступників — Лисові-Бандери.

Як виходить з актів Сеника, слїдство переводив Ярослав Барановський і воно початково обіжало тільки „Нового“. Згодом розгінено його і в Лебедя. Відбувся суд Головою в Городку Яг. Матчак, Кур, як судді виступили. Я. Барановський і ж. Євген Врецово (псевд. „Ганді“), прокуратором був Олександр Соколі, оборанцем — Іван Габрусевич.

Розправа правдоподібно відбулася в Берліні і там брав участь „Лис-Бандера. В справі цього суду писав Коновалець:

„Щодо самого засаду, то на мою думку, узагальнюючий цілий ряд загальноючих обставин, треба за невиконання і за зду ідговту у сунуті його („Нового“) з Проводу К. Е. Рівночасно щодо дальшого його вжиття в організації К. Е. поручує справу переказати до моего рішення“.

В інших листі Коновалець писав:

„Щодо того, що дали робити з „Новим“, то правдоподібно треба буде виконати дану йому обіжкити і по вакаших стигнути його до Карпата на рік, як стипендію“.

Засуд пішов по лінії бажань Коновалець, бо „Новий“, як говорять акти Сеника, дієсно у пересні 1933 прибув до України — ідучи до Берліна „без легальних паперів“, як писав про те Р. Сушко.

Відносно Лебедя, то він очевидно в час суду перебував у Німеччині. Дня 14 липня 1933 писав Сушко з Берліна до Сеника в Празі:

„Якщо не маєте для Марція нічого в проект на довший час, я бачу, що приїжджу до суду. На коротко не варту, бо буде клопіт з легалізацією“.

Тимчасом для Лебедя призначено іншу місію, яка стала актуальною по суді над „Новим“. Заявляним Лебедя було виконати замаху на 15. червня 1934.

З документами Сеника виходить, що Краева влада ОУН рішила перенести діяльність на варшавський терен і вже в 1931 році давала письмові інструкції членам, що перебували в Варшаві, щоб вони розвинули всілякі можливості виконати замаху на Складковського, Нахонечникова і Бека. Та цей плян вигорів.

Плян варшавського замаху віджив чийой дна 26. лютого, коли приїхав до Праги Лебедя. Прибув туди і „Юх“, що здав Сенику вист. В тім справі писав Сеник до Коновалець:

„Якщо йде про ліквідацію, то зазначення чи ведуться з причини останнього випадку, то К. Е. пропонує одити учиню у Кавці. На це заявив я, — пише Сеник, що до часу конференції не можна поважно розглядати ті справи“.

Конференція відбулася з кінець квітня 1933 і на ній був прирівний Лис-Бандера і виключно члені „Нах. Кодець“.

Вислідом цієї конференції 1934 згодом в Краева Екзекутива вніски, що зможуть кинути діляння.

Шифрований лист так вичити (акти Сеника):

„Акти терор. На Бабіях Кавці приготування в Кавці випадок з 15. червня“.

Освіта або внутр. справ. Вислати 2 люди до Кавці. Кавка приготування. База — приготування Курат.

На терені — исп. На Волині — 3 б. воев. На розв'язку.

Курс боєвиків відбувається на краєвим ґрунті тих сил, що є там до диспозиції. На приміті з трійки.

Марко їде до Бабіях приготування терен а потім бере участь у виконанні. Револювері купити чре Гришчака.

Це писмо відноситься без сумніву до замаху в Варшаві, дала мова про прокуратора Галомського, що на його вказівку несли замаху, граючи зловледа під Надворіанською, це той викид, про який мови в шифрованих листах. Про це затриманий поліцією викид мови в актах Сеника:

„Арештовани на шляху Ворхоти, це два боєвики. Припадок викрутис Марка“.

На підставі повинних устїєних фактів, слідчий уряд, що провадив слїдство в справі вбивства міністра, постановив з 22. липня 1935 розв'язати за Коновалець, Сеником, Я. рим стелі листи.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

КЛОПОТИ ДОСТОІНСТВА.

Тільки недавно тому напади торговці футр на паню Рузвельтову, жінку президента Рузвелта, за те, що вона справді собі заграничний футр. Адаж, що вона має носити тільки краєві футри — для прикладу іншим людям, щоб доприти краєвий промисел.

Не сказано було тоді, що це сказала паня Рузвельтова. Та відій сказала вона щось дуже компромісове, себто пошесть дідка зрада, бо за кілька днів після цього виступу Анти-Салунова Ліга з доповіддю, що родина президента Рузвелта дає приклад самої своєю повною устеністю, та не давала при якій нагоді в Білм Домі ніяких напиків.

Цього вже було забагато на перший перший паню Рузвельтову, бо зараз наступного дня в цьому домі паня Рузвельтова сказала, що з хвилюванням у Дистрикті Колумбії буде вільно подавати вищу, будуть його подавати при їдні в Білм Домі, по старому американському звичаю. Відповідь паня Рузвельтова, що жінка виправа тим, що дає свої риля туди, куди їй повинні.

НЕМА ТО, ЯК ПРИЯТЕЛІ.

З Польщі телеграфувало до американських газет вісти про джеряні напади поляків на анлі, жидівські діони, крам'яні установи. Пишуть, що до одної синагоги викинено бомбу. По цілій Польщі йде звичай антисемітизм.

Пригадуються не так то давні часи, коли жиди, обурені переслідуваннями в Німеччині, ставили польський наріз уряд за приклад, як треба поводитися супроти жидів, ба навіть при тій нагоді говорили полякам компліменти в ім'єні всіх поневоєних народів у Польщі.

Тепер можуть переконалися, що вояк може похитати, але гартри не змінити.

ДЕСЯТЬ НАЙВИЗНАЧНИШИХ ЖІНОК.

Пані Кері Чепмен Кет, звідна її своєї довгої боротьби за рівноправність жінок в Америці, подала до публічного відомо імена 10 американських жінок, що їх вона вважає за най-

В НЕДІЛЮ, 15 ГРУДНЯ (SUNDAY DECEMBER 15)

УВАГА! ГЕНТРАМК, ДІТРОЙТ, МІШ, І ОКОЛИЦІ! УВАГА! СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ВІД 4-го в ГЕНТРЕМ, 24-го в ДІТРОЙТ ОДВІ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ 8-МОЇ СОТНІ влаштується

СВЯТО ГЕРОІВ

В КРАЇНСЬКІЙ ХАТІ, 2240 GRAYLING, HAMTRAMCK, MICH.

Початок в годині 7-мі ввечір. Вступ вільний.

У цій Святи беруть участь: Усі Українські Хори, Укр. Дем. Клуб, відділи 94, 20, 146 і 128 У. Н. Союзу, Союз Українок відділ 26.

Виваємо всі інші товариства, котрі досі не згодилися, взяти спільну участь і вшанувати пам'ять тих наших Героїв, котрі в визвольній боротьбі з ворогами наложили своїми буйними головами за Більність України.

289 Мих. Джуката, секр.

З українського життя в Америці

ШКАГО, ІЛЛ.
Де зміст, а де перманентна лайка.

Української колонії в Америці відома, що в Америці перебував генерал М. Капустянский. Відвідавши українські громади на Сході, приїхав він до лікаго.

Відома теж, що п. генерал приїхав до Америки від Організації Українських Націоналістів. Думаємо, що без огляду на це, чи хто любить українських націоналістів чи ні, цікаво було йому почути генерала Капустянского, що у нього так совісно і добре сповняє наложені на нього обов'язки в часі української визвольної війни в 1918—1921 роках. В доданні він один з наших найспівісних старшин генеральної булани, яких у нас так мало.

Генерал Капустянский вголосив в нас в суботу, дня 2 листопада, відчит на тму: «Визвольна боротьба за часів гетьманів Сагайдачного і Хмельницького та Українська Національна Революція». На відчит було біля 250 людей. Мушу признати, що пан генерал (від якого, як військовий людини, не можна жадати краєвирочивости) виявив себе знаменитим педагогом і лектором. У приступній формі переповів він визвольну війну наших двох найбільших гетьманів, Сагайдачного і Хмельницького, та доказав, що хоча обидва гетьмани бажали добра і волі України, хоч були не лише добрими полководцями, але і дипломатами, то їх величезні зусилля не принесли Україні волі, бо як Польща Сагайдачному так і Москва Хмельницькому обидвох не додержала і тому краї наш зівстав на довгі літа закріпощення.

Навзуючи до визвольних зусиль двох найбільших українських полководців козацьких воєн, наш генерал пред-

ставив ті труднощі і збройні сили противників обидвох попередніх гетьманів і труднощі та збройні сили, яким Україна мусить протиставити в новій навізуючій війні за веру.

На тім відчиті паня генерала був і редактор гетьманського «Нашого Стягу». У зв'язку з тим відчитом написав він статтю під назвою «Генерал від перманентної революції», в якій нападає на генерала Капустянского і перекручує факти. Висліяв він уським генералів, як «одінфант», «од кінноті» і т. п., не знає навіть військового прилічення ген. Капустянского й називає його «генералом від революції». Думаю, що полковника Шаповала, редактора «Нашого Стягу», можна цілком добре назвати «полковником від перманентної лайки», бо можливість редагування газети без лайки — в нього не існує. Куди зачислит генерала Капустянского, всі знаємо, зате ніхто не знає, куди зачислит полковника Шаповала — чи до інфантерії, чи до авіації! Бо найкраще й найвірніше — зачислит до лайки. На тім-полковник дійсно знавця і лється здорово. Постановив був п. полковник дати немісли запити п. генерала, а саме: Що краще, чи перше приготуватися до національної революції чи робити її революцію. Відповідь: Ясно, що треба до революції підготуватися. Але треба підготуватися! Революції нікого У. Н. Е. в якраз підготує до революції.

Питаю: чи не є це ясна відповідь?

Певно, що сидіти в редакції на Шкаго есені, це значить підготуватися революції. Але який так пан полковник хоч зайшов між своїми будицьк земляків на вулицю біля чи Левіт і витягнув їх з мажорськського багна, от чи вже була би дійсна робота, а

навіть підготовка до революції!

Друге питання: Чи битися нам зі всіма нашими окупантами, чи йти з одним проти другого?

Відповідь п. генерала: Бити всіх; а кого перше треба бити, покажуть майбутні обставини; і то бити того, куди з наших окупантів буде в даний мент найслабший.

Пан генерал промовив ті слова голосно (слухачі свідками), а не, як пише нам полковник, «замямся і проциць» слова невірні!

Відчит паня генерала Капустянского вважає пан полковник малогартомним. Каже, що про ті речі «може кожна грамотна людина прочитати в підручнику для народних шкіл». За небики Австрії в народних школах не вчили «Історії України». Шойно вчили де, що в вищій гімназії. Але як вчили її в бущих народних школах Росії, то звідтам, як видно, пан полковник ніякої науки не вніс, бо далі мріє йти з одним окупантом на другого».

Цілу свою статтю переплітає пан полковник голосованими твердженнями. Приміром: О. Д. В. У. спровадив до Франції п. ген. Капустянского, щоб він допоміг їм зреволюціонувати українські маси в американських колоніях серед яких почав «епідатти» до «вічної революції», а по чолу відроздується державно-творче думання.

Пан полковник має твердити досі, що його «державно-мачою група» найкращіша в Америці, а О. Д. В. У. слабеньке. Отже логічно, як може щодо слабеньке занепадати, а що можемо шойно могутнє? Друге: що варте державно-творче думання без державно-творчої праці? Далше твердить п. полковник, що ми не більше знаємо Великого Богдана ніж ті, що зобрали під фірмою О. Д. В. У.

Дуже гарно, якби так було, а де лише гої слова, бо знаємо, що козацька доба, це а гетьманів анархія.

Далше твердить пан полковник, що на «Наддніпрянській новий і правдивий національний зрив зачуту не «націоналістичний» зпід фірми О. Д. В. У.» Такою погрозою поляк Шаповал українських націоналістів не настрашить! Хай зачинає українську революцію що хоче, а українські націоналісти тому поможуть матеріально і морально. І було б дуже добре, колиб іще й хтось другий зпід «іншої фірми» помагав валити большевицький рай! Та поправді справа маєтася так, що українські націоналісти на всіх землях України підготовляються до національної революції. Про це свідчать процеси, розстріли і концентраційні табори, про які пише свід і чужа преса і про що повинен знати редактор гетьманського, якщо українського часопису. Та про підготовку організації зпід «фірми п. полковника» нічого не чути. Там тихо сидять і чекають божого змилування. Та Всевищий помагає працюючому, а не тим, що тихо сидять! Як пан полковник так дуже боїться, щоб, борони Боже, українські націоналісти не зробили революції на Наддніпрянщині, то хай хоч зорганізує наших малоросів з Волині, Поділля і Київщини, яких так багато в Шкаго на вулицях Вуд і Левіт, а до яких він би не легший доступ ніж українські націоналісти. Хай їй наспрямі до підготовки для відвоювання Української Держави, хочби і гетьманської, а тоді його голосоване твердження, що «національний зрив зачуту не націоналістичний зпід фірми О. Д. В. У.», маєтася хоч трохи конкретний зміст і форму.

Іж. Степан Куропась.

ГЕРКІМЕР, Н. І.
Листопадове Свято.

Дня 14 листопада відбулося в нас Листопадове Свято, яке значалося в церкві, де о. І. Боднар вголосив відповідну проповідь, як також відправив паханаду по незаботних наших землях. По паханаді всі громадяни зібралися на спільний обід до Українського Народного Дому. По обіді відбувся концерт, який вийшов дуже гарно.

Голова У. Н. Дому, М. Стожоржський, старший, привітав зібраних короткою промовою, а по цім хор відспівав «Боже великий єдиний!», а що свято було в честь героїв, свідомих молодих українців, то хор складався з самих дітчат. Далше хор співав: Ой у лузі червона калина, Іхав стрілець на війнуку і О, Україно. Потім о. П. Боднар вголосив добре обдуманий реферат, який усі вислухали уважно.

Далше наступила декламація маленької діточки Гені Гось, солю відспівав Володимир Боднар. Далі декламувала Олена Киричак, а солю співала Марія Ангел. Дует співали Юлія Погітіло і Соія Боднар. Дуже гарно декламував малий Петро Кречковський, а солю співав Володимир Боднар.

Хор відіпав іше: Видиш, брате мій, Гей він, Стріп'я Січовий, Тече річка. По цім іже говорили інші бесідники, а на закінчення разом з хором усі присутні на галі відспівали «Ще не вмерла України».

Свято вийшло дуже гарно і дало більше надії на дальшу корисну спільну працю для рідного, поневоєного українського народу.

Хай буде така свідомість українців з Лита Фолс і Ст. Джансви, які прибули, щоб звеличати це велике свято.

Присутні не забули і за цих нещасних, які не жалували поставити своє життя на жертвенність за волю рідного краю і жертвували свої датки. А то:

М. Бурчицький \$1.50; по \$1: І. Гула, Д. Бурчицький, К. Лішинський, О. Р. Я. Боднар, М. Політний, В. Брикяк, Н. Павлішин, І. Верещак, П. Янко, М. Ралач, Н. Сичок, Г. Гриняк, І. Стожоржський, Л. Бейгер; по 50 ц.: П. Чорнобай, В. Напіваний, С. Максимів, Г. Ралач, М. Гось, Р. Вітковський, М. Стожоржський (мол.), М. Стожоржський (стар.), А. О. Сичка, М. Бундик, А. Вацук, П. Сичок, Білобрюк, І. Погорельний, Луцишин; по 25 ц.: С. Бурчицький, І. Клебан, І. Наконечний, Г. Турський, В. Наконечний, Микитюк, А. Ангел, Кульчицький, М. Кречковський, М. Киричак, Г. Петрів, Е. Насипана, В. Вівар, С. Павлішинський. Решта з обідів і з дрібних жертв, що зробило загальну суму \$36.21, яку післано через Об'єднання на інвалідів.

Коли хто омивний у списі жертвodawців, хай буде вільний і згодилися до комітету, а помялка буде направлена.

Ще згадаю за тих, що все і всоди кричати і голосати, що вони патріоти, але їх патріотизм без патріотичних діл — це банька з мила!

І. Луцишин.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 14 листопада померла по довгій недугі Катерина Кабала, члениця бр. св. Івана Хрестителя, від. 56 У. Н. Союзу в Біллінг, В. Ва. Покінула прожила 57 літ. Походила зі села Пісковицького, повіт Ярослав, Галичина. Осталавляла жінка Івана, 5 дорослих синів і дві доньки. Родина ширяє дуже членам братства за участь у похороні, як також усім приятелям і сусідам за квітти й вата на похорон. А зокрема дякує У. Н. Союзові за скоре випилення посмертного по Покійній жінці і мамі. В. І. П. Михайло Дуткевич, секр.

НАЙСТРАШНІША ОТРУЯ

Найстрашніша отруя, знана науці, зветься ботулізм. Одне 10-мільйонна частина одного грама вже 65 людей. Коли би покладати із Сан Франсиско до Нью Йорку руру, яка малаб у промірі 16 сінт, наповнити її ліду водою і в Сан Франсиско ботулізму до неї 4 краплі чистого ботулізму, то вся вода в цій ліній перетворилася б у смертельну отрую в протязі 7 і піп годин. Наш спосібом би отруу бійти водою 400 миль на годину, до тих наука не була в силі відкрити. Пять крапель ботулізму, випущених із літака на міль високо над Нью Йорком, убили би все населення нашого міста за 20 минут. Ця страшна отруя виторюється природньо в консервах (кечак) як ярич, так і мис, до яких дістаються постріли. Буває вона також у неспієній м'ясі і в інших продуктах, зроблених з зіпсутого матеріалу. Багато разів читаємо в часописах про затрепаня неспієною м'ясом, яка принесла смерть цілим родинам.

Купуючи м'ясо і м'ясарські вироби в фірмі П. Стакона, можемо бути певними, що в них не знайдено ботулізму. А причина цін, що м'ясарські продукти Стакона є вироблені тільки лише зі свіжого м'яса і складніться у зразковій чистоті.

Перед тисячами літ...

Колись, коли це в Римі не було Музолині, а першим диктатором був Ромулус, що замисль пива пива молоко просто від — вовчів, відчували сарак Римляни брак жінок. То-му поклали сусудам Сабініан їхні жінки, прегарні Сабініки.

Один із Сабінічів ходить опісля як строний та бється кулаками по собі.

— Не сумуй так гірко — кажути йому: — нам теж жінок поклали.

— Та в тому біда, що мені не вкрали. Як сиділа, так сидіти відма в хаті!

ГОЛІОК, МАСС.

Отрим повідомлення членів відділлі 52 і 171 У. Н. Союзу, що на зборх відділових урядників приїждо вже до повного порозуміння в справі закупи обидвох У. Н. Союзу в нашій місцевості. На зборх постановили залашити число відділу до ліцензійного відділу, а знов назву Товариства перебрали в відділ 171.

Отсим просимо всіх членів з обох загалних відділів прибути на загальні збори дня 15. грудня 1935, на другу годину пополуноді, у Литовський Клубі, 330 PARK ST., щоб вибрати відділових уряд на 1936 рік.

За Уряд Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 171: С. Клемик, пресд.; П. Шевчук, кас.; Василь Бурко, секр.
За Уряд Тов. ім. Івана Франка, від. 52: Ліля Вавришин, пресд.; Ілько Процишин, кас.; Дмитро Хрупаки, секр.

УВАГА! БІНГЕМТОН, Н. Я., І ОКОЛИЦІ! УВАГА! 3 НАГОДИ 20-ЛІТНЬОГО ІСТНУВАННЯ ТОВАРИСТВО ЗАПОРОВКА СІЧ, ВІДІЛІ 21 У. Н. СОЮЗА

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО

В БІНГЕМТОНІ, Н. Я.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 15-ГО ГРУДНЯ (ДЕСЕМБЕР) 1935 РОКУ В КРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДСЬКІЙ ДОМІ, БІНГЕМТОН, Н. Я.

Початок в годині 3-тій пополуноді. — Вступ 50 центів.

Шановні Українці і Члени У. Н. Союзу з околиці Бінгемтону! Запрошуємо Вас прибути на наше свято, на котрім промовлятиме рекордний секретар У. Н. Союзу п. Д. Галич. Буде цікава програма концерту. По концерті спільна ввечера. — КОМТЕТ.

Стара діва.
— Сильна мігрена, жовчеві напади, болі горла... і т. д. А скільки маєте, пані, літ?

Стара діва: Двадцять чотири.
Лікар: О!... (пише) і втрата пам'яті.

Пістас.
— Чому ти казав утяти сному псові хвіст?
— Бо він завжди кивав радісно хвостом, як приходила до нас моя теща.

ЗАМОВЛЯЙТЕ У КНИГАРНІ «СВОБОДИ» КОРТЕНЬКУ

ІСТОРІЮ УКРАЇНИ

для дітей у чотирох частях з дуже гарними ілюстраціями М. Фартука.

1-ша книжечка:	КНИВСЬКЕ КНЯЗІВСТВО	20
2-га книжечка:	ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКА ДЕРЖАВА	20
3-тя книжечка:	КОЗАЧЧИНА	20
4-та книжечка:	УКРАЇНА В НЕВОЛІ	20

З тої коротенької Історії України ваші діти пізнають бувальщину рідного краю й народу в тих славних часах, коли існувала велика Українська Держава й коли опісля опинялася в неволі.

Хто замовить усі чотири книжки разом, дістане їх за 75 п.

«СВОБОДА», 81-83 GRANT ST. (P. O. BOX 346), JERSEY CITY, N. J.

